

semad langesime põlveli mahha, ja tännasime Issat-
dat, kes on waeste toitja ja häddaliste aitaja.

Pallusin emmandat nüüd pima suppi minniga
õhtust süa, mis nüüd kül joudsin müretsedada, ja need
monned kartuhwolid. Ja temma teggi nenda, kui ma
tedda olin pallunud, ja meie kõnnelesime teine tei-
sega õhto otsa, sure Jummalata isfatikkust hoteband-
missesst ja Temma immelikkust ettemuretsemisest.
„Jah, kidetud olgo Issanda nimmi — ütles emmand
— sest, kui hädda keigesuresti, ikka siis on Temma
abbi keigetähhem!“ —

Tahhad sa armastust, siis olle allandlik.

„Issedarranis toetab so armastust, kui sa Je-
susse süddame seest olled õppinud, isseennast tõeste al-
twemaks piddama, kui teised — ütles õnnis Hern-
huti Piiskoop Loskiel, omma kalli ramato sees, kust
ennam kui kaks sadda luggemist, se nimme al: Süd-
dame toidus, ka meie Marahwa ka on. — Üks
aus, jummalakartlik mees, kirjotab temma, kaebas
mulle omma hädda, et ta omma naabre ei woi ar-
mastada. Temma ütles ennesel kül halle meelt sest
ollewad, ja heamelega tedda tahtwad, kust se peaks
tullema, et ta tedda ei woi armastada. Minna küsijin ta
käest, kas naber temmale liga ehk teinud; ehk ep olle

teinud, mis kohhus; ehk kas ta tedda teiste eest
wahhest on teotanud ja laitnud? agga temma kostis
iggakord, et ei olle! Ma siis andsin temmale sedda
nou, et ta pididi sure hõlega omma süddant läbbi-
katsma, kas ta ennast naabrissst wahhest parra-
maks on piddanud? Sedda jäi mees mõtlema,
ja ilma sanna lausumata läks ta ärra, agga tulli
mõnne päwa pärrast jälle taggasi, mind selle nou
eest tännama, mis ma temmale olin annud. „Seeb
se olli; ütles mees; seält piddas kinni! Sain
Jummalata silma ees ennesega sedda arro pidda-
nud, kohhe siis leidsin; kohhe siis näggin! Omma
naabre ollen, Jummal parrago, hopis ennesest alwe-
maks piddanud. Issand on mulle nüüd pattuks
sedda teinud; agga on mulle ka andeks annud; ja
wata, nüüd on mul hopis teine luggu. Mi pea kui
ma nüüd naabri agga nään; kohhe tahhaksin stin ar-
mastusesst temma ümber kaela hakkada.“

Üks Persiama kuningas ning temma poeg.

Ühe Persiama kuningas poeg läks omma issa
wasto sõtta. Sõddisid teine teisega; agga issa woi-
tis poega ärra, ja poeg pididi ta eest põggenema.
Nenda tulli temma Krefa-male ühte linnna, kus üks
rikkas Juda mees ellas, kes kaupmees olli, — üks